

לבנין. וסודות הללו בעמקי הים, הם בלב התהומות, מי יכול להוציא אותם? קום זקן, התגבר והתחזק בחזקתך והוצא מרגליות מתוך התהומות!

בעז נראה שהיה בו שנוי פשהוליד את עובד, שהרי עובד (מעשה) הוא בשנוי. לא כף. אבצן הוא בעז, הוא האב הראשון שלא עשה שנוי. ואם תאמר שהוא היה, ודאי פשהתעורר למעשה הזה היה בו, מי שהוא גבור כארי וכלביא היה בו, כדי שלא יהיה שנוי בְּדוּד, וחזר הדבר לעקר הראשון כדי שהכל יהיה מאב אחד, ושלשלת אחת. והכל אחד, ולא היה שנוי בגלגול של זרע דוד. ועל זה אתה, מראש ועד סוף, בלי שנוי כלל.

עכשו יצאת זקן מעמק של לב הים. יהודה אתה, ודאי מראש ועד סוף, ולא ראוי לכל שאר הבנים שיקראו אתה, אלא לו לבדו. אשרי חלקו של דוד שָׁפָה נבחר והתעלה משאר העקר של אדם בארץ.

יודוך אחיך, יודוך כל בני העולם היה צריך להיות! מה הטעם אחיך? אלא שדרך כל בני העולם לא מתיבמים לגלגול אלא מהצד של האחים, והאח מזמן ליבום, (ואתה בעצמך חודמנת ליבום), וכאן כל אחיך יודוך, שלא ישתלשל מהם ולא מאחד מהם שלשלת המלוכה, אלא אתה לבדך. אתה מראש ועד סוף אתה עשית, וממך יצא כל השלשלת וגזע (דמות וגו) של האריה.

בניך בני אריה, שלא עברו לשנוי של אחיך, לא התחלפו לטלה ולא לשור ולא לגדי ולא לשום דיוקן אחר, אלא אריה התחיל לבנות,

אֵלָא אַרְיָה שְׁאֲרֵי לְמַבְנֵי,

אֵלָיִן, בְּעַמְקֵי יַמָּא, בְּלִפְא דְתַהוּמֵי אֵינּוּן, מָאן יְכִיל לְאַפְקָא לּוּן. קוּם סָבָא, אַתְּגַבֵּר וְאַתְקַף בְּתוֹקְפֵךָ, אַפִּיק מְרַגְלָן מִגּוּ תַהוּמֵי.

בְּעֵז, אַתְחַזִּי דְהוּה בֵּיה שְׁנוּיָא, כַּד אֹלִיד לְעוֹבֵד, דְּהָא עוֹבֵד (ס"א עובדא) בְּשְׁנוּיָא הוּא. לָאו הָכִי. אַבְצָן הוּא בְּעֵז, הוּא אַבָּא קַדְמָאָה, דְּלֹא עָבַד שְׁנוּיָא. וְאִי תִימָא, אִיהוּ הָוָה, וְדָאִי כַד אַתְעַר לְעוֹבְדָא דָא, בֵּיה הָוָה, מָאן דְּהוּא תְקִיף פְּאֲרִיא וְכְלִיתָא בֵּיה הָוָה. בְּגִין דְּלֹא (דף ק"ד ע"ב) לְהוּי שְׁנוּיָא בֵּיה בְּדוּד, וְאַתְהֵדֵר מְלָה לְעַקְרָא קַדְמָאָה, בְּגִין דִּיהָא כְּלָא מֵאַבָּא חָדָא, וְשִׁלְשָׁלָא חָדָא. וְכְלָא חָד, וְלֹא הָוָה שְׁנוּיָא בְּגִלְגוּלָא דְזֹרְעָא דְדוּד. וְעַל דָּא, אַתְהָ מְרִישָׁא וְעַד סוּפָא, בְּלֹא שְׁנוּיָא כָּלֵל.

הַשְׁתָּא, נִפְקַת סָבָא, מֵעַמְקֵי לִפְא דִימָא. יְהוּדָה אַתְהָ, וְדָאִי מְרִישָׁא וְעַד סוּפָא וְלֹא אַתְחַזִּי לְכָל שְׁאֵר בְּנִין, לְאַתְקֵרִי אַתְהָ, אֵלָא לִיָּה בְּלַחְדוּדֵי. זְפָאָה חוֹלְקִיָּה דְדוּד, דְּהָכִי אַתְבְּרִיר, וְאַסְתַּלַּק מִשְׁאֵר עַקְרָא דְבְנֵי נֶשֶׁא בְּאַרְעָא.

יודוך אחיך, יודוך כל בני עַלְמָא מִיבְעֵי לִיָּה, מְאִי טַעְמָא אַחִיךָ. אֵלָא אֲרַח כָּל בְּנֵי עַלְמָא, לֹא מִתִּיבְמִין לְגִלְגוּלָא, אֵלָא מִסְטְרָא דְאַחִין, וְאַחָא אֲזַדְמֵן לִיבּוּמָא, (ואתה בגרמך, אודמנת ליבומא) וְהָכָא כְּלָהּוּ אַחִיךָ יוּדוּךָ, דְּלֹא יִשְׁתַּלְשַׁל מְנִיָּהּ, וְלֹא מִחַד מְנִיָּהּ, שִׁלְשׁוּלָא דִּמְלָכוּ, אֵלָא אַתְהָ בְּלַחְדוּךָ. אַתְהָ, מְרִישָׁא וְעַד סוּפָא אַתְהָ עַבְדָּת, וּמִינָךְ נִפְק, כָּל שִׁלְשׁוּלָא וְגִזְעָא (דיוקנא וגופא) דְאַרְיָה.

בְּנִיךָ, בְּנֵי אַרְיָה, דְּלֹא אַתְעַבְּרוּ לְשְׁנוּיָא דְאַחִיךָ, לֹא אַתְחַלְפוּ לְטָלָה, וְלֹא לְשׁוּר, וְלֹא לְגָדִי, וְלֹא לְשׁוּם דִּיוֹקְנָא אַחְרָא,

וְאֵרִיָּה סִיִּים בְּנִינָא. כָּל שְׁלוּלָהּ, בְּנֵי אֲרִיָּה
 נִינְהוּ. דְּאִלְמָלָא אַתָּא גִּלְגּוּלָא מִסְטָרָא דְאַחוּף,
 יִתְחַלְפוּן כָּל דִּיּוֹקְנִין, וְיִתְעַרְבוּן אֵלִין בְּאֵלִין.
 וְעַל דָּא יוֹדוּף אַחִיף, דְּלָא הָוָה חַד מְנַהוּן,
 בְּגִלְגּוּלָא דְשְׁלִשְׁלָאָה דְבִנְיָה. יְדוּף זְקִיף, דְּלָא
 הָוָה בְּךָ עֲרַבּוּבִיא אַחְרָא מְנַיְיהוּ. וְהֵינּוּ מִטְרָף
 בְּנֵי עָלִית, דְּלָא הָוָה טְרַפָּא לְאַחְרָא עַל פְּתוּרָה.
 כְּרַע, בְּמִיתַת עַר. רַבִּין, בְּמִיתַת אוֹנָן. לְבַתָּה
 אֲתַגְבֵּר בְּאֵרִי, לְאַקְמָא לְפָרִץ. וְכִלְבִּיא,
 לְאַקְמָא לְזֵרַח. מִי יְקִימְנוּ, דְּכַתִּיב, (בראשית לח)
 וְלֹא יִסֵּף עוֹד לְדַעְתָּהּ. וְתַרְגּוּם וְלֹא פָּסַק. מִי
 יְקִימְנוּ, מָאן הוּא דֵּיּימָא, אֲסוּרָה אֲתַתָּא דָּא.
 מָאן הוּא דֵּיּימָא, הוּאִיל וְאֲשְׁלִימַת אֲרַחָהָא,
 לָא אֲצִטְרִיכָא לָךְ יִתִּיר, יְבָמָה דָּא, פִּיּוּן
 דְּאֲשְׁלִימַת אֲרַחָהָא, לָא אֲצִטְרִיכַת לָךְ יִתִּיר,
 וְאֲתַחֲזִיאַת לְאַתְפָּרְשָׁא מִינְהּ, אֲבָל מִי יְקִימְנוּ,
 וְדָאִי מִתְפָּן וְלַהֲלָאָה אִיהִי דִּילִיָּה. דְּהָא אֲפִיק
 מָאן דְּמְכַשְׁפֵּשׁ בְּמַעָּהָא.

רְזָא סְתִימָא הָכָא, אַחוּהָ דְּבַר נָשׁ אֲמַאי. תוּ
 יְהוּדָה דְּהוּהָ אָבוּי אֲמַאי. אָלָא, הֵהוּא
 דְּמְכַשְׁפֵּשׂא בְּמַעָּהָא, חָמִי דְּמָאן דְּהוּהָ נְטִיר
 לִיָּה, מְקַטְרַג לִיָּה קְטְרוּגִין, בְּכָל סְטָרִין. בְּעֵי
 לְאַפְקָא. פִּיּוּן דְּנִפְיָק, זְמִין לְאַחְרָא הֵהוּא רוּחַ
 אַחְרָא, וְאַתְיִין לְאַעֲלָא כְּמִלְקָדְמִין, עַד
 דְּאַתְבְּנֵי כְּמִלְקָדְמִין, בְּחִילָא דְּקְטְרוּגָא תְּקִיף
 דְּקָא מְקַטְרַג בְּאַחוּהָ. מִתְפָּן וְלַהֲלָאָה שְׂרִיאַת
 אֲתַתָּא דָּא לִיָּה.

זְבָאָה חוּלְקָא דִּיהוּדָה, בְּקַדְמִיתָא הָוָה גּוּר.
 לְבַתָּה אֲרִיָּה, דְּקָא אֲתַגְבֵּר וְאַתְפִּשֵּׁשׁ
 בְּחִילִיָּה (ולבמה) אֲרִיָּה. וְסִיִּים בְּלָבִיא. כָּל שְׂאָר
 בְּנֵי עֲלָמָא לָאוּ הָכִי, וְעַל דָּא יְהוּדָה בְּדַקְאֲמָרִין.
 רְאוּבֵן שְׂמַעוֹן לְוִי, הָא תְּלַתָּא, בְּדַקְאֲמָרִין.
 יְהוּדָה אֲתַחְבֵּר בְּהַדִּיָּהּ, וְכִלָּא כְּדָקָא

וְאֵרִיָּה סִיִּים אֶת הַבְּנִין. כֹּל
 הַשְּׁלִשְׁלָאָה שְׁלֶךְ הֵם בְּנֵי אֲרִיָּה,
 שְׁאִלְמָלָא בָּא גִּלְגּוּל מִצַּד אַחִיף,
 יִתְחַלְפוּ כָּל הַדִּיּוֹקְנָאוֹת וְיִתְעַרְבוּ
 אִלָּה בְּאֵלָה. וְלִכְּן יוֹדוּף אַחִיף,
 שְׁלֹא הָיָה אֶחָד מֵהֶם בְּגִלְגּוּל
 הַשְּׁלִשְׁלָאָה שֶׁל בְּנֵי. יְדוּף הָרֵם,
 שְׁלֹא הָיָה בְּךָ עֲרַבּוּבִיָּה אַחֲרַת
 מֵהֶם. וְהֵינּוּ מִטְרָף בְּנֵי עָלִית,
 שְׁלֹא הָיָה טְרַף לְאַחַר עַל שְׁלַחְנָה.
 כְּרַע - בְּמִיתַת עַר. רַבִּין - בְּמִיתַת
 אוֹנָן. אַחַר כֵּן הִתְגַּבֵּר בְּאֵרִי
 לְהִקְיָם אֶת פָּרִץ, וְכִלְבִּיא לְהִקְיָם
 אֶת זֵרַח. מִי יְקִימְנוּ? שְׂכַתּוּב
 (בראשית לח) וְלֹא יִסֵּף עוֹד לְדַעְתָּהּ,
 וְתַרְגּוּם: וְלֹא פָּסַק. מִי יְקִימְנוּ, מִי
 הוּא שְׂאֵמֵר אֲסוּרָה אֲשֶׁה זֹו. מִי
 הוּא שְׂאֵמֵר, הוּאִיל וְהִשְׁלִימָה אֶת
 צְרָכֶיָּה, לֹא הִצְטְרַכָּה לָךְ יוֹתֵר,
 יְבָמָה זֹו, פִּיּוּן שֶׁהִשְׁלִימָה דְּרָכֶיָּה,
 לֹא הִצְטְרַכָּה לָךְ יוֹתֵר, וְנִרְאִית
 לְפָרֵשׁ מִמֶּנָּה. אֲבָל מִי יְקִימְנוּ,
 וְדָאִי שְׂמֵשׁ וְהִלָּאָה הִיא שְׁלוּ,
 שְׁהֵרִי הוֹצִיאָהּ מִי שְׂמִכְשַׁפֵּשׁ
 בְּמַעָּהָ.

סוּד נִסְתָּר כָּאן, אַחֵי הָאָדָם לְמָה?
 וְעוֹד, יְהוּדָה שְׁהִיָּה אָבִיו לְמָה?
 אָלָא אוֹתוֹ שְׂמִכְשַׁפֵּשׁ בְּמַעָּהָ
 רוֹאָה שְׂמִי שְׂשׁוּמֵר אוֹתוֹ, מְקַטְרַג
 עֲלָיו קְטְרוּגִים בְּכָל הַצְּדָדִים
 וְרוּצָה לְצַאֲתָא. פִּיּוּן שְׂיַצָּא, מְזִמִּין
 אַחַר אוֹתָהּ רוּחַ אַחְרַת, וּבָאִים
 לְהַכְּנֵס כְּמוֹ מְקָדָם, עַד שְׁנַבְּנָה
 כְּמוֹ מְקָדָם בְּכַח הַקְּטְרוּגִי הַקָּשָׁה
 שְׂמִקְטְרַג בְּאַחֵיו. מִשֵּׁם וְהִלָּאָה
 מִתְרַת לוֹ הָאֲשֶׁה הַזֹּו.

אֲשֵׁרִי חָלְקוּ שֶׁל יְהוּדָה. בְּהַתְחַלָּה
 הָיָה גּוּר. אַחַר כֵּן אֲרִיָּה, שְׂמִתְגַּבֵּר
 וּמִתְפִּשֵּׁשׁ בְּכַחוֹ (ואחר כך) כְּאֲרִיָּה.
 וְסִיִּים בְּלָבִיא. כָּל שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם
 לֹא כֵּן, וְעַל זֶה יְהוּדָה, כְּמוֹ
 שְׂאֵמֵרנוּ.

רְאוּבֵן שְׂמַעוֹן לְוִי - הָרִי שְׁלִשָּׁה,
 כְּמוֹ שְׂאֵמֵרנוּ. יְהוּדָה הִתְחַבֵּר